

ת"פ 11239/01/18 - פרקליטות מחוז מרכז נגד ימית גאלי - בעצמה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 11239-01-18 פרקליטות מחוז מרכז נ' גאלי

בפני
כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
פרקליטות מחוז מרכז
ע"י ב"כ עו"ד מיכל ברין-רמר
המאשימה
נגד
ימית גאלי - בעצמה
ע"י ב"כ עו"ד ג'ני סולטנוביץ' ממושרד עו"ד
הנאשמת
ציון אמיר

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 25.2.18, הורשעה הנאשמת, לפי הודאתה בעובדות כתב האישום, בעבירה של גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי כתב האישום, בתקופה שבין אוגוסט 2002 ובין ינואר 2012 הועסקה הנאשמת כמנהלת חשבונות בחברת א.ש.ד דדון אלומיניום בע"מ במושב בני דרור (להלן - "החברה"). במסגרת תפקידה, הנאשמת היתה האחראית על ניהול חשבונות החברה, תשלום לספקים, הוצאת חשבוניות, תשלומי מסים וטיפול בחשבונות הבנק של החברה. במהלך השנים 2007 - 2012 החזיקה הנאשמת שני חשבונות בנק, האחד בבנק דיסקונט, והשני, בבנק פועלים. בעשרות מועדים נטלה הנאשמת שלא כדין כספים מהחברה באמצעות המחאות שהיו מיועדות לספקים בגין עסקאות שלא נערכו בפועל, רשמה בשמות המוטבים ספקים אחרים, בסכומים ובתאריכים שונים והפקידה אותם בחשבונותיה. על גבי חלק מהמחאות חתמה חתימת הסב וזיפה חתימה. בניסיון להסתיר את מעשי הגניבה, הזינה הנאשמת נתונים כוזבים במערכת הנהלת החשבונות. בחלק מהמקרים רשמה הנאשמת בכזב את משיכת ההמחאה בכרטיס הספק במערכת הנהלת החשבונות, בחלקם רשמה את ההמחאה במערכת כמשיכת בעלים ובחלקם רשמה את המשיכה בכזב כהוצאה בספרי הנהלת החשבונות. במעשיה גנבה הנאשמת מהחברה סכום של 250,000 ₪.

2. לפי הסדר הטיעון, התביעה תעתור למאסר לתקופה של 14 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, ובא כוח הנאשם יהא חופשי בטיעונו ויבקש לשלוח את הנאשמת לשירות המבחן.

תסקירי שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 28.6.18, ציין כי הנאשמת בת 40, גרושה ואם לשני ילדים, העובדת כמנהלת חשבונות. לאחר הגירושין, חוותה הנאשמת מצוקה רגשית והתדרדרות במצבה הכלכלי, בהיעדר רשת תמיכה חברתית ומשפחתית. הנאשמת פנתה לאגף לשירותים חברתיים בעיר אך לא התמידה בקשר טיפולי. בשנת 2017 פנתה לפסיכיאטר פרטי, אשר המליץ על טיפול תרופתי, אולם הנאשמת הפסיקה את הטיפול בשל תופעות לוואי. ילדי הנאשמת אובחנו כבעלי הפרעות קשב וריכוז וקשיים רגשיים והם מקבלים מענה טיפולי במסגרת חינוכית. הנאשמת נעדרת עבר פלילי וזוהי הסתבכותה הראשונה עם רשויות אכיפת החוק. גם לא נפתחו לחובתה תיקים חדשים בתקופה שחלפה.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה, הביעה חרטה ובושה על בחירותיה, וההליך הפלילי מהווה עבורה גורם מרתיע. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשמת ביטאה נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על דחייה.

4. בתסקיר משלים מיום 21.10.18, ציין שירות המבחן כי בתקופת הדחייה הגיעה הנאשמת באופן סדיר לפגישות קבוצתיות, לקחה חלק פעיל במפגשים, גילתה מחויבות לתהליך, ומוטיבציה גבוהה לשינוי ולרכישת כלים להתמודדות עם משברים. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשמת השיבה למתלון סכום של 250,000 ₪.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן לסיים ההליך באפיק שיקומי הכולל צו מבחן למשך שנה. עוד המליץ שירות המבחן, כי אם יחליט בית המשפט להטיל על הנאשמת עונש של מאסר, יבוצע המאסר בדרך של עבודות שירות.

הצהרת נפגע עבירה

5. מתצהיר נפגע עבירה עולה, כי המתלוננים נתנו אמון מלא בנאשמת, אשר הועסקה בחברה כמזכירה וכמנהלת חשבונות. עת גילו המתלוננים כי הנאשמת גנבה ומעלה בכספי החברה, עולמם חרב עליהם, הם הרגישו מרומים, נבגדים ומושפלים. יתר על כן, חלה התדרדרות משמעותית בחברה, בהתנהלותה, בתפקודה ובתפוקת עבודתה. כן נפגעו המתלוננים בתחום המשפחתי, הזוגי והבריאותי, וגם אנשים הסובבים את החברה, לרבות עובדיה ועובדי הבנק שעמם עבדו - נפגעו.

ראיות לעונש

6. בא כוח הנאשמת ביקש להגיש אסופת מסמכים לעונש. תחילה התנגדה באת כוח התביעה להגשת מכלול המסמכים, אולם לבסוף, הסירה התנגדותה באשר לרוב המסמכים, ובעניינם של אחדים מהם ניתנה החלטה במסגרת הטיעון לעונש. המדובר במסמכים שעניינם מצבה הכלכלי, המשפחתי, והרפואי של הנאשמת ובני משפחתה.

טענות הצדדים

7. לטענת באת כוח התביעה, כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניין החברה, ובכלל זה פגיעה ביכולת החברה לתפקד ללא מזומן, פגיעה בעובדי החברה ופגיעה

ביכולת החברה להמשיך ולהתקיים. עוד טענה, כי הפגיעה בערכים החבריים כוללת גם פגיעה בכבוד האדם, משום שהנאשמת הגישה תלונת שווא במשטרה נגד המתלונן. לטענתה, גם נפגע ערך האמון, הואיל והנאשמת ניצלה את האמון המשמעותי שניתן בה.

8. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: הנאשמת ביצעה, פעם אחר פעם, עשרות עבירות של גניבה ומרמה במשך 5 שנים בסכום כולל של ₪ 250,000; העבירות בוצעו בתחום, מחשבה, וניסיון לטשטש עקבות; הנאשמת ידעה שהיא מבצעת מעשים אסורים ופסולים; גם לאחר שהמתלונן גילה את דבר הגניבה, הנאשמת לא סייעה לו לגלות את פרטי הגניבה, והמתלונן נאלץ לשכור אנשי מקצוע על מנת לחשוף את היקף הגניבה.

9. באת כוח התביעה טענה כי בקביעת מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון את הפסיקה הבאה: עפ"ג 57738-12-15 (מרכז) **הרשקו נ' מדינת ישראל** (13.9.16), במסגרתו נקבע מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 48 חודשים, לצד ענישה נלווית; עפ"ג (מרכז) 27761-09-15 **אבן טוב נ' מדינת ישראל** (10.11.15), במסגרתו נקבע מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 36 חודשים ובין מאסר לתקופה של 72 חודשים, לצד ענישה נלווית.

10. באת כוח התביעה התייחסה לנסיבות ולמסמכים שביקשה הנאשמת לקחת בחשבון בתוך מתחם העונש ההולם, כדלקמן:

חלוף הזמן - העבירות בוצעו בין השנים 2007 ו- 2012 והתגלו רק בשנת 2012. בסמוך לאחר מכן, פנה המתלונן לנאשמת וביקש כי תשיב לו את הכספים, ורק לאור סירובה, הגיש תביעה לבית הדין לעבודה. הנאשמת הגישה תביעה נגדית והפגינה אטימות לנזקים שהסבה לחברה, למתלונן ומשפחתו, ומכאן הזמן הרב שחלף;

הודאת הנאשמת ונטילת אחריות - הנאשמת אמנם הביעה חרטה ונטלה אחריות על מעשיה. אולם, בה בעת בחרה להילחם במתלונן בבית הדין לעבודה, ומכאן כי לא נטלה אחריות משך תקופה ארוכה. הנאשמת גם לא הביעה חרטה על הדרך שנהגה בה;

מצבה הרפואי של הנאשמת - מהמסמכים שהגישה הנאשמת עולה, כי פנתה לטיפול פסיכיאטרי, אולם לא נהיר אם היא נוטלת תרופות;

מצבה המשפחתי של הנאשמת - אין כל אינדיקציה כי אמנם היתה אלימות מצד גרושה, כטענתה. ילדי הנאשמת מטופלים גם על ידי אביהם בצורה מטיבה, והוא אף מעוניין להגיש בקשה למשמורת משותפת;

מצבה הכלכלי של הנאשמת - גם אם הנאשמת פנתה למחלקת הרווחה, אין אינדיקציה בדבר טיפול במחלקת הרווחה ומסמכי הבנק, שהגישה הנאשמת, נעדרים חתימה אישור.

11. עוד טענה באת כוח התביעה, כי בעבירות צווארון לבן מרבית הנאשמים הם אנשים נורמטיביים, ואין לאמץ את המלצת שירות המבחן, שעניינה בהיבט הטיפולי והשיקומי, אלא להעדיף את האינטרס הציבורי ואת זכויותיו של המתלונן.

12. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 14 חודשים, מאסר על

תנאי, קנס ופיצויים.

13. בא כוח הנאשמת טען, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון אך את הנסיבות הקשורות בעבירה כפי שפורטו בכתב האישום, משמע גניבה בסכום של 250,000 ₪, ללא תעוזה, אומץ, תכנון או נזקים. הנאשמת ביצעה העבירה על רקע מצוקה קשה. לטענתו, התביעה הרחיבה בטענותיה והוסיפה עובדות שזכרן לא בא בכתב האישום, על מנת להחמיר בתיאור הנסיבות.
14. עוד טען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם, אין לקחת בחשבון את הפסיקה שהגישה התביעה, שעניינה בנסיבות ובמתחמים מחמירים, שאינם קשורים כלל לעתירת התביעה לפי ההסדר, אלא את הפסיקה שהגיש.
15. עוד הוסיף וטען בא כוח הנאשמת, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, יש לקחת בחשבון, את נסיבות חייה וקשייה של הנאשמת, ומכאן כי אין מקום להטיל עליה מאסר בפועל, ובכלל זה: הנאשמת הודתה במיוחס לה והחזירה את סכום הכסף שגנבה. הנאשמת אמנם הגישה תביעה שכנגד בבית הדין לעבודה, וזאת על רקע פגיעה שחוותה במסגרת עבודתה, ואין הדבר אמור לשמש לה לרועץ; חלף זמן רב מעת ביצוע העבירות בשנים 2007 - 2012. הנאשמת נחקרה לראשונה בשנת 2014, מכתב היידוע נשלח אליה בשנת 2015, ורק שנתיים לאחר מכן הוגש כתב האישום. יתר על כן, ההליך בבית הדין לעבודה הסתיים כבר בשנת 2014; הנאשמת טופלה פסיכיאטרית וגם לילדיה קשיים בלתי מבוטלים; מצבה הכלכלי של הנאשמת קשה, והנאשמת נטלה הלוואה על מנת להחזיר את הסכום שגנבה; הנאשמת גרושה, מתמודדת עם גידול שני ילדיה, ועם מצוקה רגשית ומשפחתית; הנאשמת אישה נורמטיבית וללא עבר פלילי; מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת עונש שיקומי בלבד.
16. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשמת צו מבחן בלבד, ולחלופין, להסתפק בעונש הכולל מאסר בדרך של עבודות שירות.
17. הנאשמת מסרה כי היא מצרה על מעשיה וכי היא שילמה ומשלמת מחיר כבד.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

18. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצעה הנאשמת יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**
19. כתוצאה מביצוע עבירה של גניבה ממעביד בה הורשעה הנאשמת, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכושו של מעסיק, לצד פגיעה באמון המעסיק בעובדיו. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה לאור היקף הגניבה במשך חמש שנים והסכום של 250,000 ₪ שגנב לאורך שנים על ידי הנאשמת ששימשה כמנהלת חשבונות תוך הפרת האמון שניתן בה.

בקביעת נסיבות ביצוע העבירה יש לקחת בחשבון גם את הנזקים שגרמה הנאשמת, כפי שהם עולים מתצהיר נפגע עבירה, לרבות התחושות הקשות שליוו את המתלוננים עת גילו כי הנאשמת גנבה ומעלה בכספי החברה, עולמם חרב עליהם, הם הרגישו מרומים, נבגדים ומושפלים. יתר על כן, חלה התדרדרות משמעותית בחברה, בהתנהלותה, בתפקודה ובתפוקת עבודתה. כן נפגעו המתלוננים בתחום המשפחתי, הזוגי והבריאותי, וגם אנשים הסובבים את החברה, לרבות עובדיה ועובדי הבנק שעמם עבדו - נפגעו.

20. עם זאת, אין בידי לאמץ כנסיבות מחמירות בקביעת מתחם העונש ההולם את העובדות שתיארה התביעה בטיעוניה, לעניין התנהלותה של הנאשמת לאחר שהתגלתה העבירה. המדובר בעובדות שאין להן זכר בכתב האישום, ושגם לא הוגשו ראיות ממשיות לגביהן בשלב הטיעונים ולפי המבחנים שנקבעו לעניין זה (סעיף 40 לחוק העונשין).

21. על מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של גניבה ממעביד בהיקף ובנסיבות דומות, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

- רע"פ 7714/16 **הרשקו נ' מדינת ישראל** (8.5.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בעבירות של גניבה בידי עובד בסכום כולל של 357,000 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 30 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 10,000 ₪ ופיצוי בסכום של 250,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של הנאשמת וקיצר את המאסר לתקופה של 24 חודשים. בית המשפט העליון דחה את הבקשה להרשות ערעור שהגישה הנאשמת.

- ע"פ 6887/16 **בסר נ' מדינת ישראל** (26.4.17): בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בריבוי עבירות של גניבה בידי עובד בסכום של 87,000 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 87,000 ₪. בית המשפט העליון קיבל את ערעורה של הנאשמת וקיצר העונש לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות;

- ע"פ 5718/16 **זהבי נ' מדינת ישראל** (21.11.16): בית משפט המחוזי הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בריבוי עבירות של גניבה בידי עובד, זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, רישום כוזב במסמכי תאגיד, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות. הגניבה עמדה על סכום של 971,349 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 24 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 120,000 ₪. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשמת וקיצר המאסר לתקופה של 12 חודשים;

- ע"פ 3541/11 **מדינת ישראל נ' פריג** (18.9.11): בית משפט המחוזי הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בעבירות של גניבה בידי עובד, זיוף בידי עובד ציבור, קבלת דבר במרמה, מרמה והפרת אמונים. הגניבה עמדה על סכום של 436,604 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 251,604 ₪. בית המשפט העליון קיבל את ערעורה של התביעה והטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 7 חודשים;

- ע"פ (מרכז) 39711-08-18 **גולדברג נ' מדינת ישראל** (27.11.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בריבוי עבירות של גניבה בידי עובד בסכום כולל של 166,856 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 5,000 ₪ ופיצויים בסכום של

167,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של הנאשמת;

- עפ"ג (חי') 43978-10-16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (9.2.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בעבירות של גניבה בידי עובד, קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר. הגניבה עמדה על סכום של 214,886 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 12 חודשים ופיצויים בסכום של 140,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של הנאשמת והטיל עליה מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות וצו מבחן;

22. מטבע הדברים אין זהות בין נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. בחלק מהפסיקה סכום הגניבה גבוה יותר או נמוך יותר, בחלקה ישנן עבירות נוספות, אולם יש בפסיקה כדי להתוות את מדיניות הענישה והמתחם. מהפסיקה עולה כי עונש הכולל עבודות שירות הוא בגדר המתחם.

23. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את העבירה של גניבה ממעביד, בנסיבות הכוללות גניבה בסכום של כמה מאות אלפי שקלים לאורך תקופה, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נלווית, הכוללת רכיבים כלכליים שיש בהם כדי לבטא את הנזק שנגרם.

העונש ההולם בתוך המתחם

24. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות:

הודאתה של הנאשמת - אמנם, ההודאה לא היתה מיידית, אולם בסופו של דבר, יש בהשבת סכום הגניבה כדי ללמד על הודאה מלאה בגניבה ונכונות לפצות על מעשיה. על הודאתה ונטילת האחריות על מעשיה ניתן ללמוד גם מתוך תסקיר שירות המבחן;

עבר פלילי - הנאשמת נעדרת עבר פלילי וזוהי הסתבכותה הראשונה עם רשויות החוק. גם לא נפתחו לחובתה תיקים חדשים;

מצבה הרפואי של הנאשמת - מהמסמכים שהגישה הנאשמת עולה, כי פנתה לטיפול פסיכיאטרי, אולם לא נהיר אם היא נוטלת תרופות;

מצבה המשפחתי של הנאשמת - הנאשמת חוותה הליך גירושין קשה, היא מטפלת בשני ילדיה הקטינים הסובלים מקשיים, וגם היא טופלה על ידי פסיכיאטר. על נסיבותיה האישיות הלא פשוטות ניתן ללמוד מתוך תסקיר שירות המבחן והמסמכים שהגישה לבית המשפט;

מצבה הכלכלי של הנאשמת - מדבריה של הנאשמת, כמו גם מהמסמכים שהגישה עולה, כי מצבה הכלכלי אינו שפיר כלל ועיקר;

חלוף הזמן - העבירות בוצעו בין השנים 2007 ו- 2012 והתגלו בשנת 2012. כתב האישום הוגש בשנת 2018. אמנם, במשך הזמן שחלף נוהלו הליכים בבית הדין לעבודה, אולם לא היה בהליכים אלו כדי למנוע קידום ההליך הפלילי. בסופו של דבר, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי הנאשמת נותנת את הדין על עבירות שבוצעו לפני זמן רב;

עמדת המתלונן - המתלונן במכתבו לפרקליטות מחוז מרכז מיום 27.7.17 הודיע כי אין לו התנגדות לסגירת התיק נגד הנאשמת.

25. כאן המקום להתייחס לתסקירי שירות המבחן. מהתסקירים עולה, כי הנאשמת נרתמה להליך טיפולי, הגיעה באופן סדיר לפגישות ושיתפה פעולה באופן מלא על ההליך, דרך גילוי מוטיבציה לשינוי. שירות המבחן העריך, כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע מספק עבור הנאשמת. מכאן המליץ שירות המבחן לסיים ההליך באפיק שיקומי הכולל צו מבחן בלבד למשך שנה. עוד המליץ שירות המבחן, כי אם יחליט בית המשפט להטיל על הנאשמת עונש של מאסר, יבוצע המאסר בדרך של עבודות שירות.

26. המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת צו מבחן בלבד מהווה חריגה של ממש ממתחם העונש ההולם ללא טעם ממשי. הנאשמת אמנם נרתמה להליך שיקום, אולם אין מדובר בהליך חריג או כזה שנמשך זמן רב.

27. מכאן, שיש להטיל על הנאשמת עונש של מאסר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות. בשאלה אם להטיל על הנאשמת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות או מאסר בפועל, לא ניתן להתעלם מדו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות ענישה והטיפול בעבריינים, בראשות השופטת דליה דורנר, שממנו עולים הנזקים הנגרמים מעונשי מאסר קצרים. לכך יש להוסיף, את הצפיפות בבתי הסוהר שאף מובילה, בימים אלו, לשחרור אסירים.

28. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 26.11.18, הנאשמת מתאימה לביצוע עבודות שירות.

29. מכאן, ובאיזון בין מכלול הנסיבות, יש להטיל על הנאשמת עונש שהוא בתחתית המתחם, והוא כולל מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים שיש בהם כדי לבטא את הנזקים שגרמה הנאשמת. בקביעת הקנס לקחתי בחשבון את מצבה הכלכלי של הנאשמת ובקביעת הפיצויים את העובדה שכבר החזירה את סכום הגניבה, אולם גרמה נזקים למתלונן ולחברה, שהם מעבר לקרן שגנבה.

סוף דבר

30. לפיכך אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. את עבודות השירות תחל הנאשמת ביום 3.2.19. מובהר לנאשמת כי כל חריגה מהוראות הממונה ומתנאי עבודות השירות עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל. לפי בקשת שירות המבחן, הממונה יאפשר לנאשמת לצאת לטיפול בקבוצת נשים בימי א' בין השעות 9:00-10:30 ברחובות;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא תעבור כל עבירת רכוש לפי חוק העונשין;

ג. קנס בסכום של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. את הקנס תשלם הנאשמת ב-10 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.2.19 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ד. צו מבחן למשך שנה.

רשמתי לפני נכונות הנאשמת לבצע את צו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינה וגזירת דינה מחדש.

ה. פיצויים בסכום של 25,000 ₪, שישולמו ב-10 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.2.19, היתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

גזר הדין יומצא לממונה על עבודות שירות ולשירות מבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב טבת תשע"ט, 30 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.